

Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de León (Spanien) den 15 juni 2020 – AB Volvo y DAF TRUCKS N.V. mot RM

(Mål C-267/20)

(2020/C 320/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de León

Parter i det nationella målet

Klagande: AB Volvo och DAF TRUCKS N.V.

Motpart: RM

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 101 FEUF och effektivitetsprincipen tolkas på så sätt att de utgör hinder för en tolkning av en nationell bestämmelse enligt vilken den preskriptionsfrist på fem år för att väcka talan som fastställs i artikel 10 i [direktiv 2014/104/EU] samt artikel 17, som rör om domstolarnas möjlighet att uppskatta skadan, inte ska tillämpas retroaktivt, eftersom retroaktivitetens referensdag genom bestämmelsen fastställs till den dag då sanktionen påförs och inte till den dag då talan väcks?
- 2) Ska artikel 22.2 i direktiv 2014/104 ⁽¹⁾ och ordet "retroaktivt" tolkas på så sätt att artikel 10 i direktivet är tillämplig på en talan som den som har väckts i det nationella målet, som, även om den väcktes efter det att direktivet och bestämmelserna om införlivande hade trätt i kraft, avser tidigare faktiska omständigheter eller sanktioner?
- 3) Ska, vid tillämpningen av en sådan bestämmelse som artikel 76 i Ley de Defensa de la Competencia (lagen om konkurrensskydd), artikel 17 i direktiv 2014/104, om domstolarnas möjlighet att uppskatta skadan, tolkas på så sätt att det rör sig om en processuell bestämmelse som kommer att vara tillämplig på ett nationellt mål där talan väckts efter det att den nationella införlivandebestämmelsen trätt i kraft?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser (EUT L 349, 2014, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Spanien) den 16 juni 2020 – XV mot Cajamar Caja Rural S.C.C.

(Mål C-268/20)

(2020/C 320/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Parter i det nationella målet

Kärande: XV

Svarande: Cajamar Caja Rural S.C.C.

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, ⁽¹⁾ med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo i sina domar 44 till 49 av den 23 januari 2019, med avseende på ett oskäligt villkor i ett avtal om hypotekslån som ingåtts med en konsument som inte varit föremål för förhandling, enligt vilket alla kostnader i samband med upprättandet av ett hypotekslån ska betalas av låntagaren, som ett otvetydigt kriterium fastställer att de olika belopp som det oskäliga och ogiltigförklarade villkoret omfattar ska fördelas mellan den bank som beviljat lånet och konsumenten i egenskap av låntagare, i syfte att begränsa återbetalningen av de belopp som på felaktiga grunder har betalats enligt nationell lagstiftning?

Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG, av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo gör en kompletterande tolkning av ett villkor är ogiltigt på grund av att det är oskäligt, när upphävandet av detta villkor och dess verkningar inte påverkar hypotekslånets bestånd?

- 2) Dessutom önskas svar på följande fråga, som ställs mot bakgrund av artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (civilprocesslagen) som fastställer att den förlorande parten ska betala den vinnande partens rättegångskostnader: När ett oskäligt villkor om kostnader ogiltigförklaras men följderna av denna ogiltigförklaring begränsas sig till att nämnda kostnader fördelas mellan parterna, kan det då anses strida mot unionsrättens effektivitetsprincip och principen om att ogiltiga villkor inte är bindande att talan anses endast delvis vinna bifall i domen, och kan detta förstås så, att det har en omvänd avskräckande effekt som lämnar konsumenters och användares legitima intressen oskyddade?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 26 juni 2020 – Ferimet S.L. mot Administración General del Estado

(Mål C-281/20)

(2020/C 320/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Ferimet S.L.

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 168 och motsvarande i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ och principen om skatteneutralitet som följer av nämnda direktiv, liksom EU-domstolens rättspraxis i vilken direktivet tolkas, tolkas på så sätt att avdrag för ingående mervärdesskatt inte medges för företagare som, inom systemet med omvänd skattskyldighet, känt som systemet med omvänd betalningsskyldighet inom unionsrätten, utfärdar bevishandling (faktura) för köp av varor som de genomför med uppgift om en fiktiv leverantör på fakturan, när det är ostridigt att förvärvet faktiskt genomfördes av företagaren i fråga och att denne använde de köpta materialen i sin näringsverksamhet.